

og da det ved Finantslovens Behandling heller ikke vil være uvigtigt at kjende Regjeringens Anskuelse i denne Retning. Jeg haaber derfor, at der fra den ærede Finantsministers Side vil blive taget Anledning til at meddele Thinget Oplysning om, hvorvidt der kan ventes at komme den forønskede Lighed tilstede.

Sjæberning: Efter de Udtalelser, vi havde hørt af den ærede Rigsdagsmand for Beile Amis Bie Valgfreds (Rehmann) ved den Forhandling, som foregik her, om vi skulde forhandle offentligt, eller vi strax skulde ned sætte et Udvalg, havde jeg ved Mødets Begyndelse næsten den Frygt, at vi ikke skulde være saa heldige at høre hans Mening om den foreliggende Sag; men lykkeligviis har han brudt Tausheden; vi have hørt ham udtale en Protest, og han har uden tvivl fremført de hyderste Indvendinger, han kunde have at gjøre i denne Sag. Han forbeholdt sig vel nogle, det er ganske vist; men efter dem, han fremkom med, har jeg Grund til at antage, at han dog bragte de bedste frem, han havde, og skulde de andre under Taushedens Slør for at give os en Idee om, at de ikke vare saa ubetydelige. Accurat det Samme var foregaaet i en større Maalestok, hvis vi strax havde nedsat et Udvalg. Disse største Indvendinger havde da staaet som større, end de i Virkeligheden ere; thi i Virkeligheden ere de dog ikke saa store, som de ved første Diefast synes at være. Denne hele Tale om det moralske Ansvar for de $\frac{3}{5}$ og de $\frac{2}{5}$ vide jo dog alle vi Rigsdagsmænd, som have seet paa de Bilag, der ville ledsage denne Finantslov over til Udvalget, hvad betyder. I Bilagene have vi jo seet fuldstændige Overflag fremlagte, ikke saaledes, at de kunde blive gjorte bindende ved denne Rigsdag, men saaledes, at de ere Grundlag for alle vore Beregninger. Vi finde jo der alle Heelhederne fremstillede; vi foretage ingen Undersøgelse i Enkelthederne uden at have Heelhederne liggende for os, og jeg har den Tillid til de Ministre, der her ere tilstede, at, dersom vi først skulde komme til her at

stryge betydelige Poster i Genhold til de Beregninger, de have gjort over deres hele Bestyrelsesplan, saa ville disse falde bort, uden at Ministeriet paatager sig et Baand ligeoverfor Rigsdagen. Der er ingen af de ærede Medlemmer, som ere her tilstede, og allermindst det ærede Medlem for Beile (Rehmann), uden at han jo overordentlig godt begriber denne Underhandlings Natur; han forstaaer fuldkommen vel vort nuværende Standpunkt; og han veed saavel som Nogen, at vi ikke kunne komme et Skridt videre, han kan ikke paa nogen Maade skaffe $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{5}$ til at betyde Mindre eller Mere, naar han ikke vil lægge Regjeringen en saadan Hindring iveien, at den ikke kan faae Finantsbevillingen, førend den har bragt en Organisationsplan i Stand, og det er min Mening, og saaledes opfattede jeg Tausheden, at, naar vi her have udtalt os over Grundlaget for denne hele Finantslov, voteret den til anden Behandling, og ere gaaede over til Enkelthederne, saa ligger hiint Spørgsmaal urørligt, saa have vi ikke mere med det at gjøre, saa have vi viist det fra os, saa ville vi ikke benytte Finantsloven til et saadant Brug. Jeg troer ikke, det ærede Medlem for Beile, som jeg ikke seer paa sin Plads, kan have Andet i Sinde; dersom han havde det, vilde han sige det med ligestemme Ord, og ikke henvise til en mulig Underhandling, som skulde finde Sted i Udvalget, hvor man skulde komme til den eller den Overenskomst; thi han vil meget godt vide, at det er en altså vigtig Sag, som Udvalget ikke kan paatage sig særligt at afgjøre med Ministeriet, han vil vide, at den dog maa komme til Forhandling her i Thinget, og han vil vide, at her er det Sted, hvor Grundprinciperne for Lovudkastet skulde komme til Afgjørelse, og Voteringen til anden Behandling er et Beviis for, at vi, saagodt vi kunne under de vanskelige Forhold, hvori vi befinde os, ville følge denne Finantslov igjennem alle dens Enkeltheder, og at vi ikke ville lægge Regjeringen Hindringer i Veien, fordi den ikke har kunnet skaffe en Organisationsplan tilveie.